

Betreft: Bijzondere status Molukse veteranen.

Geachte mevrouw Attema,

Naar aanleiding van de 70-jarige herdenking van de aankomst van Molukse KNIL-militairen in Nederland, schrijven wij u deze brief met een speciaal verzoek. Het zal u niet ontgaan zijn dat er in de nationale en lokale pers aandacht is besteed aan deze gebeurtenis. Ook binnen de Molukse gemeenschap te Ridderkerk zijn er plannen om dit nog te vieren. Wij als gemeenschap zouden het een mooi gebaar vinden dat als in navolging van meerdere gemeenten in Nederland, de Gemeente Ridderkerk de graven van de Molukse KNIL-veteranen een bijzondere status zou geven.

De aankomst op 21 maart 1951 was voor de KNIL-militairen, na jarenlang gediend te hebben onder de Nederlandse vlag, het begin van een geschiedenis vol pijn en verdriet. Doordat ze nooit volledige erkenning hebben gekregen, is de pijn en verdriet in onze generatie nog steeds voelbaar. Natuurlijk is het zo dat wij als 2e en 3e generatie Nederland als ons thuisland zien, maar onze geschiedenis blijft een ongezien verhaal. Dit is en blijft voor ons Molukkers een onwezenlijk iets, omdat het om een gedeelde geschiedenis gaat waar Nederland een grote verantwoordelijkheid voor draagt.

Een eerste stap om onze veteranen de erkenning te geven die zij bij leven niet hebben ontvangen is het verlenen van een beschermende historische status aan de graven van Molukse KNIL-militairen, zoals in vele gemeenten reeds heeft plaatsgevonden o.a. Tiel, Wierden en Almelo. Op deze manier eert de gemeente de militairen die zo lang trouw hebben gevochten voor Nederland. Bovendien zorgen de verhalen achter de graven dat deze geschiedenis levend blijft voor de Nederlandse en Molukse gemeenschap.

Wij vinden dit belangrijk omdat dit erkenning en waardering toont aan de bijna dertienduizend KNIL-Ambonezen die na ruim zeventig jaar geleden vanuit Indonesië op transport werden gesteld naar Nederland. Inmiddels is de eerste generatie bijna niet meer in leven is. Deze mensen keerden nooit meer terug naar huis. Ze werden geboren onder de klapperboom en hun wens was daaronder ook te worden begraven. De bijzondere status van de graven verzacht de pijn daarover enigszins.

Graag willen wij onze brief in een gesprek met u desgewenst nader toelichten.

Hartelijke groet,

Ilona Anakotta (penningmeester Christelijke Molukse kerk Ridderkerk)

Fine Birahij